

For de andre væsentligere Landbrugsprodukter, som Kød, Kjødt og Korn, er Prisen saa lav, at der ikke kan paaregnes noget Overskud. Det gælder derfor for os om, at vi kunne bevare vort Smørrenomme, og at vi ikke lade os distancere af noget af de andre Lande. Det er ikke, som den ærede Stiller af Vædringsforslaget under Nr. 8 til § 10 (Knudsen) udtalte, tilstrækkeligt, at der endnu ikke er fremkommet nogen Klage fra England, og naar han udtalte, at det altid vil kunne være tilstrækkeligt at komme med en saadan Bestemmelse, naar der en Gang kommer en saadan Klage, tror jeg, han tager fejl. Nej, det kan let blive for silde, og megen Skade kan afstedkommes i Mellemtiden. Udtalelser, der paa et Møde i Irland ere faldne om at indblande disse Præserveringsmidler i Smørret, have ingen Betydning her lige over for os, for det er ikke tilstrækkeligt, at vort Smør kan konkurrere med det irske. Nej, det skal være forud for det irske, det skal i England være bekendt for at være det bedste af det Smør som indføres. Og det vilde i England være en stor Beroligelse, om de vidste, at der i Danmark ikke bruges andre Konserveringsmidler i Smørret end Kogsalt og navnlig ikke Borsyre, et Stof, med Hensyn til hvilket man i England har en overordentlig stor Frygt for, at det indblandes i Næringsmidlerne. — Men jeg maa her udtale, at det er endnu mere nødvendigt for Tiden at vedtage denne Bestemmelse, ja, det vil være aldeles utilraadeligt ikke at gøre det, efter at den højtærede Indenrigsminister med et rigtigt Syn paa Sagen har optaget denne Bestemmelse her i Lovforslaget, thi det gaar paa ingen Maade an, at det skal kunne siges: Regeringen har foreslaaet en saadan Bestemmelse, men Repræsentationen har forkastet den, altsaa vil der være en Mulighed for, at der i det danske Smør kan findes saadanne Bestanddele. Hvad vil det have til Følge? Det vil have til Følge, at de med os konkurrerende Lande, navnlig Sverige, i deres Lovgivning vilde saa optaget Bestemmelser om Paabud som det, der her er tilfattet i Regeringsforslagets § 10, for dermed at reklamere til Fordel for deres Smør, og man vil da kunne sige: Ja, for det danske Smørs Vedkommende er der en Mulighed for, at der kan finde saadan Indblanding Sted, medens dette ikke er Tilfældet med det svenske. — Det er desuden heller slet ikke alene her, at man tilfætter at saa en saadan Bestemmelse for at værne om vort Smør. Der findes saadanne Bestemmelser i flere andre Landes Love. Jeg vil derfor paa det mest indtræn-

gende ligesom den ærede Ordfører, der nu havde Ordet før mig, tilraade det høje Ting at forkaste Vædringstallets Forslag under Nr. 8, men derimod at følge Regeringen og Udvalgets Flertal paa dette Punkt.

Hvad Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3 angaar, ere de allerede motiverede af en af Forslagsstillerne, og jeg skal ikke nu komme nærmere ind derpaa, jeg skal kun anbefale dem, og jeg ønsker at høre den højtærede Ministers Udtalelser desangaaende.

Boffen: Forinden jeg gaar over til at omtale de særlige Vædringsforslag, vil jeg gerne præcisere, hvad der har været Synspunktet for Margarine-loven, den Gang den første Gang blev vedtagen. Det mener jeg, var dette, at man vilde beskytte vort Smør i England mod Forfalskninger, særlig med Margarine, og paa den anden Side indrette Forholdene saaledes, at vi selv kunde bruge Margarine, saaledes at Smaafolk her i Danmark ikke skulde være tvungne til at købe det dyre Natursmør, men at de i Margarine kunde benytte et billigere Surrogat. Jeg mener, at den bestaaende Margarine-lov har vist i de 7—8 Aar, der er gaaede, at den virkelig svarer til sit Formaal. Jeg kan ikke se, at der egentlig er noget væsentligt at indvende imod den bestaaende Margarine-lov, og jeg er mest tilbøjelig til at vælge at forlænge den gamle Margarine-lov uden at gøre nogen synderlig Indstrækning deri, jeg tror, at de Forandringer, der ønskes, ere mere eller mindre tiltalende, men jeg kan alligevel gaa med til nogle af dem.

Hvad Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3 angaar, af hvilke jo det første gaar ud paa, at der skal være en Afstand af mindst to Aen mellem Margarinebøtten og Smørbøtten i de smaa Detailudsalg, og det andet gaar ud paa, at der i alle offentlige Lokaler, hvor der bruges Margarine, skal være ophængt en Plakat med Angivelse af, at her benyttes Margarine, skal jeg kun gøre opmærksom paa, at det ikke har Spor af Interesse for Landbrugerne eller Smørproducenterne, om disse Vædringsforslag blive vedtagne eller ej. Det er kun af Interesse for Konsumenterne. Sæt — det kunde jo tænkes —, at man kunde saa Værtshusene til at benytte f. Eks. $\frac{1}{2}$ Million Pund Smør mere end før, saa vilde det dog kun være en Draabe i Havet, noget aldeles forsvindende i Sammenligning med den store Mængde Smør, vi udføre til England. Hvis vi tænkte os, at Værtshusene kunde benytte $\frac{1}{2}$ Mill. Pund Smør mere end før, blev det dog ikke mere end $\frac{1}{2}$ pCt. af vor Smørudførsel til Engs